

стигатъ до тамъ куршумитѣ. Ако се случи войската да начне да отстъпва, тогасъ и тая болница може скоро да се премѣсти на друго мѣсто. Първата превързвателна болница обикновено се прави подъ открито небе, ако случайно наблизо не се намѣри какво-годѣ здание. . . . Тѣй напримѣръ на Шинка нѣколко врѣме бѣше настанена въ бившитѣ турски беклемета (стражарици). Раненитѣ на които ранитѣ сѣ превързани, тѣ или отиватъ по-нататѣкъ, или ако нѣматъ доволно сили, тогасъ се оставятъ върху носилата на това мѣсто та чакатъ кола за да ги отвезатъ по-нататѣкъ. Тия кола се наричатъ лазаретни линейки, отъ които сѣкоя обикновено може да вдигне по шестъ чловѣци; ако ли колата сѣ малко, което почти всѣгда се случва, тогасъ се взиматъ отъ жителитѣ на близекитѣ села прости кола, които сѣ опредѣлени за да товарятъ сѣно, слама и пр. Като се турятъ въ тѣхъ раненитѣ, отвезатъ ги на друго мѣсто, което се нарича главний превързвателний пунктъ или движима болница, която принадлежи на дивизията що се намира въ дѣйствиe. ¹⁾

Този вторий пунктъ устроява се на таквось разстояние отъ бойното поле, щото ако се случи войската да отстъпва, той да има врѣме да се прибере съ сичкитѣ свои принадлежности и да отведе раненитѣ, заради което се изискватъ най-малко нѣколко часове, понеже той е поставенъ въ голѣми шатри. Тѣзи шатри сѣ ушити отъ якъ илатъ и се държатъ на двѣ вертикални тояги, забити въ земята и върху

1) Четири полка сѣставляватъ една дивизия: двѣ дивизии — единъ корпусъ, въ който има до 40,000 човѣци.